

[A. C. Normann.]

medlem frk. Helga Pedersen, i spidsen ud fra juridiske synspunkter gik imod en fast promilleregulering — der er konsekvenserne med hensyn til færdselsloven, og der er også det hensyn, som måske ikke alle har tænkt på, at i den praktiske gennemførelse af denne lovs bestemmelse vil det jo meget ofte være vanskeligt at få fat på de trafikanter, som eventuelt har overtrådt den. Man kan standse en trafikant på landevejene, men man kan jo ikke standse en trafikant oppe i luften, og hvis han er på vej hjem fra New York eller en anden fjern del af denne klode, hvorfra det tager mange timer at komme hjem, kan man ikke prøve hans blodpromille, før han er kommet ned på jorden og så måske i mellemtiden er blevet ædru. Det vigtigste, synes jeg, er, at trafikanterne skal kunne dømmes strengere, hvis det skønnes, at de har været mindre nøgterne, selv om der er tale om måske 0,20 eller 0,30 promille, en lavere promille end den, der her er tale om, og her synes jeg, vore erfaringer fra de domme, som domstolene afsiger vedrørende de mange spiritussager, for så vidt er ret betryggende. Og så kommer der endelig til det, jeg her har sagt, risikoen for fejlbedømmelser og forvekslinger af blodprøver. Derfor tillægger man også i Norge og Sverige en 0,15 promille-margen, efter hvad der fremgår af retslægerådets beretninger. Fejlmålinger er konstateret og konstateres til stadighed i betydeligt omfang, og forvekslinger af blodprøver har vi set eksempler på både i disse sager og i paternitetssager. Muligheden for at dømme uskyldige mennesker synes jeg bliver forøget, hvis man gør promillegrænsen fast.

Det er interessant at se, at retslægerådet i sin beretning for 1951, der, så vidt jeg har set, er den seneste, der beskæftiger sig med disse spørgsmål, oplyser, at man har behandlet 924 spiritussager, og at man regner 97,5 pct. sikkerhed for en høj sikkerhedsgrænse i de almindelige tilfælde. Om tilbageberegninger — det vil altså sige beregninger, man foretager, når man får fat på en trafikant, der har en eller anden alkoholkoncentration i sit blod, og så siger, at når promillen nu er så og så stor, så har den været så og så stor for 2 eller 4 eller 10 timer siden, idet man går

ud fra den grad af alkohol, der forlader legemet pr. time — om disse beregninger, som jo forekommer meget ofte, oplyses det, at man regner sikkerhedsmargenen for stor, hvis den er 92 pct.

Jeg synes ikke, disse oplysninger fra retslægerådet er særlig betryggende, når man tænker på at gøre promillereguleringen fast. Jeg er enig med retslægerådet i, at en promillegrænse på 0,40 er rigelig høj. Jeg forstår efter oplysninger, jeg har fået, at det, som retslægerådet nu har gjort, er at sige, at man i og for sig tiltræder det foreliggende forslag, men at man kunne ønske en noget lavere promillegrænse end den, der er foreslået i dette tilfælde. I øvrigt må man sige, at retslægerådet ikke er sagkyndigt, for så vidt angår den retslige side af bevisbedømmelsen, og rådet giver sig heller ikke ud herfor. Rådets skøn er udelukkende baseret på udsagn fra læger og ikke på udsagn fra jurister, og jeg synes, de lægelige synspunkter, jeg har refereret fra retslægerådets beretning, mest taler imod, at man ensretter bevisgrundlaget.

Jeg skal ud fra de synspunkter, jeg her har gjort gældende, anbefale det ændringsforslag, der er stillet af flertallet.

Jeg vil gerne, inden jeg slutter, stille et spørgsmål om, hvorvidt og i hvilken udstrækning disse regler skal gælde for militærflyvere. Jeg er oprigtig talt først sent kommet i tanker om denne side af sagen. En meget væsentlig del af flyvningerne herhjemme er imidlertid militærflyvninger, og jeg erindrer fra færdselsloven, at der gør sig en betydelig afvigelse gældende med hensyn til færdselslovens anvendelse over for militæret. Jeg synes, det er vigtigt at få det at vide, og jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om de samme regler i dette tilfælde gælder for militærflyvere og for civile.

J. M. Pedersen: Vi er naturligvis alle sammen interesseret i den størst mulige sikkerhed under flyvning, for det er jo et farefuldt arbejde, men jeg tror, det er meget vanskeligt at sige, hvad der giver den største sikkerhed, en fri promillegrænse eller en grænse, som er fastsat i loven. SAS har imidlertid i selskabets ansættelseskontrakter en promillegrænse, og da vi må gå ud fra, at man dér har nogen erfaring på det område og